

Vyhladzovací tábor v Bełzci (SS-Sonderkommando Belzec)

Počas nemeckej okupácie sa Bežec nachádzal v okrese Zamość (Kreishauptmannschaft Zamość) v lubelskom dištrikte (Distrikt Lublin) Generálneho gouvernementu (Generalgouvernement).

Vyhladzovací tábor v Bełzci (SS-Sonderkommando Belzec) fungoval od 1. novembra 1941 do 30. júna 1943. Bol to jeden z troch vyhladzovacích táborov, ktoré vznikli s cieľom realizovať akciu „Reinhardt“ (Aktion Reinhardt), teda likvidáciu Židov v Generálnom gouvernemente. Podliehal Odilovi Globocnikovi, veliteľovi SS a polície v lubelskom dištrikte, ktorý viedol akciu „Reinhardt“. Vzhľadom na geografickú polohu v blízkosti hraníc troch dištriktov bol Bežec strediskom likvidácie Židov z get v lubelskom, krakovskom a haličskom dištrikte. Transporty pozostávali väčšinou zo 40 – 60 tovarových vagónov (v každom z nich bolo deportovaných 100 – 130 ľudí). Prichádzali s prestávkami od 15. alebo 16. marca do konca novembra 1942. Židia boli usmrcovaní v troch komorách použitím výfukových plynov z naftových motorov. Telesné pozostatky zavraždených boli zahrabané v masových hrobách, tzv. jamách smrti. V októbri 1942 sa začalo so spaľovaním telesných pozostatkov obetí – tých z aktuálnych transportov, ako aj tiel, ktoré už boli zahrabané v jamách smrti. Spaľovanie mŕtvol trvalo do jari 1943. Následne bolo táborové vybavenie demontované a terén bol zalesnený. Posledných židovských väzňov previezli do vyhladzovacieho tábora v Sobibóre.

Veliteľmi tábora v Bełzci boli postupne: SS-Hauptsturmführer Christian Wirth a SS-Hauptsturmführer Gottlob Hering. Personál tvorili esesáci a dozorcovia z exemplárneho tábora SS v obci Trawniki.

Vo vyhladzovacom tábore v Bełzci zahynulo okolo 500 tisíc Židov, predovšetkým z územia GG. V tomto tábore boli likvidovaní aj Židia z iných európskych krajín okupovaných Nemeckom, ako aj okolo 1,5 tisíce Poliakov a bližšie nešpecifikovaný počet Rómov.

Funkcionári táborov

Nemecké tábory

Galéria
